

Đêm nhạc với Queen

Nắng hè Paris chói chang, đã 7 giờ tối mà vẫn còn 37 °C. Từ khắp các ngã đường dẫn đến khán phòng Accor Arena, người đi nườm nượp trong áo hức đợi chờ để xem ban nhạc thần thoại Queen, nổi tiếng từ nửa thế kỷ với những bài hát bất hủ vượt thời gian.

Khán giả đủ mọi lứa tuổi từ trẻ đến già, ăn mặc giản dị, điễm giống nhau là rất cởi mở, họ đến từ khắp nước Pháp, đôi khi từ những xứ lân cận nên những cuộc nói chuyện bằng vài ngôn ngữ khác nhau. Chương trình bắt đầu 8 giờ tối mà khán đài đã đông ngẹt 20.000 người chờ đợi từ 3 năm nay.

Mọi người hò hét, vỗ tay trong trật tự theo nhịp « We will rock you », bài hát tiêu biểu của nhóm. Đúng 8g15, màn nhung đỏ rộng mở, bài hát đầu tiên « I am here ». Dàn dựng, âm thanh và ánh sáng hoàn hảo, người xem như lạc vào một thế giới thần tiên, không phiền muộn nào có thể xuất hiện lúc này.

Chương trình tiếp tục với những bài hát nổi tiếng mà giới hâm mộ thuộc lòng, người ta hát theo ca sĩ. Ban nhạc « gạo cội » gồm các thành viên trên dưới 70 tuổi, chỉ ca sĩ Adam Lambert và tay trống Tiger Taylor còn trẻ. Họ vẫn giữ truyền thống ban đầu, mỗi thành viên vừa xử dụng nhạc cụ của mình, vừa hát bè cho ca sĩ chính. Ngoài phần bè, hai thành viên sáng lập là tay trống Roger Taylor (72 tuổi) và guitariste Brian May (75 tuổi) trình diễn thêm hai bài solo, và phần độc tấu hạ uy cầm của Brian.

Brian May cảm ơn khán giả, giới thiệu ban nhạc. Sau đó ông hát « Love of My Life », thân thiện nói vài câu tiếng pháp ngập ngừng, mọi người hát cùng và bật đèn của điện thoại cầm tay. Ánh sáng lung linh trong 20.000 tiếng hát, rất đẹp. Sau đó là bài « 39 », cuộc viễn du đến hành tinh khác.

Roger Taylor hát « Under Pressure ». Cùng với Brian, hai người hát « These are the days of our lives », kể lại những kỷ niệm thân ái của họ thời trai tráng, trình diễn khắp nơi từ thuở ban đầu. Nửa thế kỷ trôi qua, đôi bạn tóc bạc trắng đứng cạnh nhau hát và trên màn ảnh là kỷ niệm xa xưa. Khán giả chiêm ngưỡng, hâm mộ lời giản dị nhưng thấm thía « When I look, then I find, no change », để kết luận « When I look, then I find, I still love you ». Chuyện kể rằng cuối tháng năm vừa qua, trong buổi trình diễn ở Manchester, Roger Taylor đổi lời bài hát « When I look, then I find Brian May », Brian nhìn bạn gật đầu hai mắt ngấn lệ nhưng vẫn tiếp tục đàn, Roger phải tìm ca sĩ Adam Lambert ra hát phần cuối bản nhạc.

Trong một chương trình nhạc thính phòng, người nghe chờ đợi nốt nhạc cuối cùng như một điều tự nhiên nhưng ở đây, khán giả bồi hồi, đến bài Bohemian Rhapsody thì biết phần cuối đã đến. Ca sĩ cảm ơn mọi người. Rồi ban nhạc trở lại với hai bài

kết thúc « We will rock you » và « We are the Champions ». Cả khán phòng biến thành một dàn karaoke khổng lồ.

Đã đến lúc ban nhạc xếp hàng chào, mọi người đứng lên vỗ tay liên tục trong năm phút, rồi họ vào hậu trường sân khấu. Bao giờ cũng thế, Brian là người cuối cùng nhìn chung quanh khán phòng từ dưới đất lên các tầng balcon cao tít, như nhìn từng người, rồi giơ tay chào. Cái lưu luyến từ tim người nghệ sĩ đã chạm vào tim khán giả.

Tôi theo dòng người đi về, ai cũng vui quá, phấn khởi. Chung quanh lác đác những bà cụ chống gậy, một đoàn các cu ngời xe lăn được đẩy ra bằng cửa riêng. Vì những cảm xúc vui buồn sẽ qua đi, tôi ân cần giữ niềm vui của mình và biến nó thành kỷ niệm đẹp để những khi buồn chán, sẽ nghĩ đến tối nay.

Nếu được tái sinh, tôi xin Trời Phật, Thượng Đế cho làm nghệ sĩ để mua vui cho đời, mang năng lượng đến cho mọi người vì ai cũng quá vất vả mưu sinh, đấu tranh với nghịch cảnh để sinh tồn. Tôi sẽ làm mọi người vui sướng, ước muốn này theo đuổi đến lúc về nhà. Trong giấc mơ, tôi đã hát và đã thấy nhiều nụ cười như hoa nở khắp nơi.

Genève, tháng bảy năm 2022
Nguyễn Thị Kim Dung